

Minister Energii

DEP-WRRP.055.2.2026.FW

Warszawa, 2026-06-18

[REDACTED]

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na petycję przekazaną przez Ministerstwo Zdrowia do Ministerstwa Energii w dniu 6 maja 2026 r. (pismo znak: ZPP.055.10.2026.MG), z prośbą o odniesienie się w zakresie właściwości Ministerstwa Energii, uprzejmie informuję, co następuje.

Odnosząc się do postulatu zawartego w pkt 9 petycji, dotyczącego podjęcia badań nad sposobem destylacji wody w celu uzyskania wodoru do zasilania silników spalinowych, należy wskazać, że proces destylacji nie prowadzi do wytwarzania wodoru, lecz stanowi jedynie etap oczyszczania wody. W praktyce produkcja wodoru z wody odbywa się w procesie elektrolizy, w którym cząsteczki wody rozkładane są na wodór i tlen przy użyciu energii elektrycznej. Aktualnie jest to najbardziej rozpowszechniona metoda pozyskiwania wodoru, przy czym rozwijane są również inne technologie, takie jak elektroliza wysokotemperaturowa czy fotokataliza. Jednocześnie należy zauważyć, że zagadnienia związane z rozwojem technologii wodorowych stanowią przedmiot badań naukowych prowadzonych w kraju i na świecie, a ich wdrażanie wymaga uwzględnienia uwarunkowań technologicznych, ekonomicznych oraz środowiskowych.

W odniesieniu do postulatu zawartego w pkt 14, dotyczącego wprowadzenia obowiązku stosowania w silnikach spalinowych mieszanki paliwowo-tlenowej, należy wskazać, że w praktyce paliwa dostępne na rynku już zawierają określoną ilość tlenu, zgodnie z obowiązującymi normami jakościowymi. Jednocześnie zwiększenie zawartości tlenu w paliwie ponad przyjęte standardy może prowadzić do negatywnych skutków dla pracy silnika, w tym oddziaływania korozyjnego na elementy układu paliwowego, zmian parametrów spalania oraz zwiększonego obciążenia komponentów silnika. Mając na uwadze powyższe, postulowane rozwiązanie nie znajduje uzasadnienia w aktualnym stanie wiedzy technicznej oraz praktyce eksploatacyjnej pojazdów.

Odnosząc się natomiast do postulatu zawartego w pkt 27, dotyczącego wprowadzenia zakazu sprzedaży alkoholu na stacjach paliw, należy wskazać, że zagadnienie to pozostaje przede wszystkim w kompetencji organów odpowiedzialnych za politykę zdrowotną oraz regulacje rynku napojów alkoholowych. Z punktu widzenia właściwości rzeczowej Ministerstwa Energii istotne jest jednak zwrócenie uwagi na potencjalne skutki gospodarcze proponowanych rozwiązań. W toku publicznej debaty nad projektami zmian legislacyjnych wskazywano, że sprzedaż produktów pozapaliwowych, w tym napojów alkoholowych, stanowi istotny element modelu biznesowego stacji paliw i ma znaczenie dla ich

rentowności, zwłaszcza w przypadku obiektów funkcjonujących w mniejszych miejscowościach.

Podnoszono również, że ewentualne wprowadzenie zakazu sprzedaży alkoholu na stacjach paliw mogłoby skutkować przeniesieniem sprzedaży do innych punktów handlowych, a tym samym nie prowadziłoby w sposób jednoznaczny do ograniczenia jego dostępności. Zwracano także uwagę na wątpliwości dotyczące równego traktowania przedsiębiorców oraz zasad konkurencji w przypadku objęcia restrykcjami wyłącznie jednego kanału dystrybucji.

Jednocześnie wskazuje się, że ograniczenie przychodów stacji paliw z działalności pozapaliwowej mogłoby prowadzić do konieczności kompensowania strat poprzez zmianę struktury cen innych produktów, w tym paliw, co potencjalnie mogłoby przełożyć się na poziom cen na rynku paliwowym.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że ewentualne wprowadzenie zmian legislacyjnych w analizowanym zakresie wymaga kompleksowej oceny skutków regulacji, obejmującej zarówno cele związane z ochroną zdrowia publicznego, jak i konsekwencje gospodarcze dla sektora paliwowego.

Z upoważnienia Ministra

Dariusz Kucel

Dyrektor Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej

2026-06-18